

Zpravodaj 3-4 /2017
obce
Prosenice

Vánoční příběh v Muzeu Prosenice

Letošní adventní čas obohatila výstava betlémů v Muzeu Prosenice...

Vánoce přicházejí... I letos tradičně nejdříve s hasičským rozsvícením vánočního stromu a Mikulášováním na obecním dvoře (nahore), a pak vinšováním při Adventním posezení se soutěží o nejlepší vánočku (dole).

Slovo starosty

Vážení spoluobčané,

Rok 2017 končí a my bilancujeme a promýšlíme plány na příští období. Pojdme se ohlédnout za odcházejícím rokem a nahlédnout na ten příští.

Počátek roku byl poznamenán nápravou nevyhovujícího stavu aleje tují na hřbitově, odstraňováním poruchy kanalizace v přízemním bytu bytového domu Maloprosenská. Souběžně s tím se na přelomu jara a zimy rozjely velké stavební akce, které ovlivnily život v obci – pokračování stavby dálnice, kde jsme řešili především problémy s meliorační strouhou Buk-Prosenice a s poškozováním a znečišťováním místních a krajských komunikací uvnitř obce. Od začátku května se rozběhla rekonstrukce mostu přes Strhanec u cukrovaru. Most z konce 19. století vyžadoval opravy pilířů a mostovky. Podařilo se nám zajistit nouzovou objížďku přes areál Moravské zemědělské, kde jsme provedli opravu asfaltové vozovky. V průběhu objížďky, do září 2017, vydal obecní úřad více než 200 povolení k průjezdu, aby tak zajistil běžný život a služby našim občanům, i občanům sousedních obcí. Ze začátku bylo hodně emocí, ale nakonec se situaci s objížďkou díky vzájemné spolupráci a pochopení podařilo zvládnout. Objížďka byla vedena i po účelové komunikaci z ulice K Žebračce do Hroušovic. Ta, díky intenzivnímu provozu, zůstala poškozena a čeká nás její oprava. Ukázalo se, jak je důležité mít alespoň jeden další most v obci, který propojí ulici Grymovská se zbývajících částí obce. Výstavbu takového mostu, od obecního parku na lokalitu Na Loukách připravujeme. Na rekonstrukci mostu navázala úprava navazujících částí chodníku a sjezdu a dodatečná montáž zábradlí. Ty navazují podle projektové dokumentace na budoucí cyklostezku pro cyklisty a pěší na ulici Grymovská.

Navázání cyklostezky a sjezdu na konstrukci mostu u cukrovaru

Další významné akce letošního roku byly spojeny s opravami a rekonstrukcí kanalizačního řadu. Opravili jsme venkovní kanalizaci bytového domu Maloprosenská, která se nacházela v havarijním stavu a následně jsme provedli přepojení kanalizačního řadu z ulice Maloprosenská do ulice Na Loukách. Toto přepojení snižuje závislost obecní kanalizace na přečerpávací stanici cukrovaru.

Zahájení prací na přepojení kanalizace u cukrovaru

Pokračovalo čištění kritických míst v kanalizaci, vyzvednutí zakrytých a oprava propadlých poklopů a šachet na ulicích Školní a Zahradní. Technický stav kanalizace monitorujeme a plánujeme systematickou péči tak, abychom ji udrželi v bezpečném provozu. K tomu patří i pravidelná deratizace. V příštím období se soustředíme na vyčištění odbahňovacího rybníka a kalových polí kořenové čistírny, dále pak na opravy kanalizace z 30. let minulého století v ulici Osecká, Maloprosenská a Na Návsi.

Další akcí byla revitalizace hřiště s umělou trávou v areálu školy. Tady jsme provedli dodatečné instalace bočních sítí a přechodových zón mezi trávníkem a hřištěm, abychom minimalizovali znečišťování hřiště hlínou.

Pokračovali jsme v úpravách tělocvičny dobudováním stropu. Abychom vyhověli řadě předpisů, řešili jsme skladbu stropu adresně se statikem. Konstrukce stropu musela být vyztužena, byly vybrány vhodné protipožární a nárazuvzdorné

Revitalizace hřiště s umělou trávou v areálu školy

desky stropu. Strop byl zateplen minerální vatou. Společně s budováním stropu jsme se rozhodli pro rekonstrukci osvětlení. Po prozkoumání několika variant osvětlení se nám podařilo pořídit certifikovaná LED svítidla a sestavit instalaci odpovídající podmínkám školní tělocvičny (360 lx). Následná měření intenzity osvětlení pak tyto hodnoty potvrdila.

V obecním parku jsme v závěru roku instalovali tzv. work-out hřiště a v příštím roce budeme pokračovat instalací posilovacích strojů, dovybavením dětského hřiště a úpravou plotu v návaznosti na projekt mostu přes Strhanec.

V letošním roce došlo k silným vichrům, které vyvrátili řadu stromů jak vně obce, tak uvnitř zastavěného území obce. Porosty budeme čistit samovýrobou v prvních měsících příštího roku. Dále nás čeká prořezávání mladého lesa a obnova lesních porostů ve spolupráci s Mysliveckým spolkem Prosenice-Grymov. V druhé polovině roku jsme pořídili malotraktor Kubota s lesnickou nástavbou, štěpkovačem a navijákem, který bude sloužit i pro hospodaření v lese. Na pořízení jsme požádali o dotaci ze SZIF. Dále připravujeme dotaci na odbahnění Panského rybníka a průběžně ve spolupráci s Rybářským spolkem opravujeme břehy chovného rybníka Rýnský.

V přípravě lokalit na bydlení probíhá realizace výstavby na ulici Zahradní, připravují se lokality na Plštích a Maloprosenská. Probíhá zastavovací studie na ulici Školní, kde byl vymezen uliční prostor jako základ pro další parcelaci.

V návaznosti na to řešíme napojení lokality v zahradách ke Draždíři na inženýrské sítě. V lokalitě Na Loukách jednáme o stavbě mostu přes Strhanec a místní komunikaci zajišťující propojení do ulice Ke Mlýnu. Jednáme s majitelem pozemků o vyčlenění pozemků pro výstavbu komunitního bydlení pro seniory. Současně se ukazuje, že v této souvislosti bude žádoucí dokončit zatrubnění meliorační strouhy z ulice Na Loukách do Strhance.

Návrh uličního prostoru na ulici Školní

Provedli jsme nutné opravy chodníků – letos jsme opravovali povrch a odvodnění chodníku z ulice Na Návsí do ulice Na Loukách a dále pak na ulici Maloprosenská. Čekají nás investice do místních komunikací a chodníků v zastavěné části obce (ulice K Žebračce, Grymovská, Osecká). Pracujeme na odstranění překážek v realizaci těchto staveb spočívající v nedořešení majetkoprávních vztahů, problematické instalaci zpomalovacího semaforu či havarijního stavu kanalizace. Současně koordinujeme tyto projekty s plánovanou rekonstrukcí vodovodního řádu, kterou plánuje VaK Přerov v letech 2018-2019. Jedná se o výměnu stávajícího nevyhovujícího potrubí za litinové. Rekonstrukce bude prováděna protlakem, ale přesto se dotkne většiny místních komunikací a chodníků v obci. Současně s rekonstrukcí bude obec dobudovávat chybějící vodovodní řad (v ulicích Grymovská, Na Loukách, K Žebračce), aby ho následně předala do majetku VaK Přerov za protihodnotu akcií. A protože VaK Přerov hospodaří s kladným výsledkem, očekáváme i zvýšení dividend z akcií.

Přejímka malotraktoru Kubota na dvoře obecního úřadu

V areálu obecního úřadu Na Návsi 10 postupně čistíme podkrovní prostory. Trápí nás již havarijní stav střech a krovů, proto budeme muset přistoupit k nezbytným opravám. V rámci těchto oprav hodláme zpřístupnit další prostory veřejnosti, zejména obecním spolkům. Připravujeme projekt komplexního využití vnitřních i vnějších prostor areálu. V rámci projektu budeme optimalizovat i hospodářské zázemí technické čety a spolků a prostory zahrady za stodolami.

Výše uvedené projekty i další záměry budeme na počátku příštího roku zpracovávat do programu rozvoje obce, jehož analytická část vzniká na konci roku 2017. Program bude navazovat i na schválený územní plán a bude zahrnovat období dalších 10 let v rozvoji naší obce. Program budeme vytvářet v prvních měsících příštího roku a budeme jej vhodnou formou veřejně projednávat.

Kalendář kulturních a sportovních akcí roku 2017 se pomalu chýlí ke konci. Děkujeme všem, kteří se na bohatém programu letošního roku podíleli.

Vážení spoluobčané, dovoluji Vám popřát **radostné prožití vánočních svátků a v novém roce 2018 hlavně pevně zdraví a hodně spokojenosti.**

Ing. Otakar Dokoupil, CSc., - starosta

Mistrovství ČR v orbě na polích před Žebračkou

Ve dnech 29.-30. září 2017 se na polích u Prosenic před Žebračkou konalo 44. mistrovství České republiky v orbě. Obec Prosenice byla jedním ze spolupřátelů a na mistrovství se prezentovala stanem s expozicemi historického zemědělského nářadí a ukázkami práce s cepy. Po dobu mistrovství bylo rovněž otevřeno muzeum v areálu obecního úřadu. Historické pluhy z našeho muzea našli své místo i na slavnostním večeru v městském domě v Přerově, kde proběhlo vylosování jednotlivých soutěžních úseků.

Soutěžilo se v orbě s traktory i v orbě s koňmi. Pohodovou atmosféru podtrhlo pěkné počasí a akce přitáhla mnoho návštěvníků jak z okolí, tak celé republiky. Měli jsme možnost potkat se i s ministrem zemědělství Ing. Marianem Jurečkou a pozvali jsme jej na návštěvu muzea Prosenice. Pan ministr pozvání přijal a společně se senátkou RNDr. Jitkou Seitlovou navštívili muzeum 19. října a v přátelské atmosféře besedovali s návštěvníky na aktuální společenská témata.

Ing. Otakar Dokoupil, CSc.—starosta

Ocenění nejlepších oráčů v orbě koňmi

Před obecním stanem na mistrovství republiky v orbě, ukázky práce s cepy

Ministr zemědělství při prohlídce muzea

Muzeum Prosenice

Sezóna muzea se protáhla až do prosince a pomalu končí. Máme za sebou další úspěšný rok . Muzeum navštívilo více než 2000 návštěvníků, kteří obdivovali výstavu Rybářství v Prosenicích, po ní následovala výstava Domácí práce z dob našich babiček s praktickými ukázkami praní s historickými pračkami a dílničky s šitím. Zářijový hudební podvečer s klavíristkou Barborou Dostalíkovou a volným muzicirováním nás potěšil příjemnou atmosférou i dobrou akustikou . Od 22. října probíhá výstava betlémů pana Stanislava Dostála doplněná z depozitářů muzea o předměty s duchovní tematikou a vlastním betlémem v životní velikosti. V muzeu ožil vánoční příběh a těší nás, že i v zimních měsících přilákalo muzeum řadu návštěvníků.

Děkuji všem, kteří se jakkoli podíleli na činnosti muzea, dárcům historických předmětů a zejména členům muzejní komise, kteří ve svém volném čase zajišťují provoz muzea a přispívají k tvorbě expozic. Odměnou nám jsou spokojení návštěvníci a rostoucí zájem o muzeum.

Přeji Vám všem **radostné vánoce a v novém roce pevné zdraví a hodně spokojenosti.**

Za muzejní komisi—Ing. Otakar Dokoupil, CSc.

Praktické ukázky historického praní před muzeem

Hudební podvečer v prostorách muzea

Na zahájení výstavy betlémů s panem Stanislavem Dostálem

Adventní odpoledne s vánočkami

V neděli 10. prosince 2017 se konalo v sále obecního úřadu v Prosenicích „Adventní posezení“ spojené se soutěží o nejlepší domácí vánočku. Stejně jako každým rokem, tak i letos, přišly potěšit všechny přítomné se svým programem mažoretky a děti ze Základní a mateřské školy Prosenice, členové Hanáckého Prosénku a členové taneční skupiny „PRAKR“. Pro děti i dospělé byly v sále připraveny dílničky, při kterých si mohly vlastnoručně vyrobit různé vánoční ozdoby nebo nazdobit perníčky. Po celé nedělní odpoledne hráli a zpívali k dobré pohodě pan Pepa Mikula s panem Zdeňkem Zedkem.

Do tradiční **soutěže o nejlepší domácí vánočku** bylo přihlášeno celkem 10 vánoček. V divácké soutěži o pohledově **nejpěknější vánočku** zvítězila vánočka, kterou upekl s pomocí své snachy pan **František Bortlík** z Prosenic. Pětičlenná porota pak ze soutěžních vánoček vyhodnotila chuťově nejlepší vánočky. Letos se o první místo podělily hned dvě soutěžící, které dostaly stejný počet bodů. Malé dárky si odnesli domů nejen výherci, ale všichni, kteří se této soutěže zúčastnili.

Výsledky soutěže o **chuťově nejlepší vánočku**:

1. místo - **Jitka Vaňková** a **Anděla Lásková** se stejným počtem bodů
2. místo - **Anna Mikulová**
3. místo - **Marie Mušálková**

Všem přítomných děkujeme za účast na akci a těšíme se za rok opět na shledanou.

Za SPOZ— J. Lajtochová

Děti ze základní školy na „Vánočkách“

Děti z Hanáckého Prosénku vystoupily s vánočním pásmem

Country skupina PRAKR

Vyhodnocení soutěže o nejlepší vánočku

Česko zpívalo koledy v Prosenicích

Kulturní komise uspořádala předvánoční akci, při níž se na stovkách míst v celé republice v jeden čas zpívají stejné vánoční koledy— ČESKO ZPÍVÁ KOLEDY ve středu 13. 12. 2017 v 18:00 hodin na nádvoří obecního úřadu v Prosenicích. Zpěvníčky s koledami byly připraveny a po zpěvech všechny čekalo malé občerstvení.

Za kulturní komisi—Z. Dokoupilová

Po zpěvech koled zahřál koledníky horký čaj

Vánoční koncert v kostele sv. Jana Křtitele

V neděli 17. prosince 2017 v 15:00 v kostele sv. Jana Křtitele proběhl vánoční koncert pěveckého sboru Gymnázia Jakuba Škody Přerov pod vedením Mgr. Věry Oščádalové. Na koncertě zavládla vánoční nálada a vystoupení pěveckého sboru pod vedením prosenské rodačky nás potěšilo.

Za kulturní komisi—Z. Dokoupilová

Něco málo z naší školy!

Čas pokročil a my všichni se již chystáme a těšíme na ty nejkrásnější svátky v roce - na Vánoce. Naše domovy jsou provoněny upečeným cukrovím, ve vaně čekají kapři, děti nemohou dospat.

Ale než propukne to pravé sváteční naladění, tak zkusme my všichni ještě trochu bilancovat. A i v naší škole se toho opět spoustu událo, a o to se s vámi rádi podělíme.

Školní rok jsme zahájili 4. září, slavnostně jsme přivítali nové prvňáčky. A hned dalším školním dnem se rozjela naše činnost naplno.

Co všechno se nám ve škole podařilo:

Opět jsme se zapojili do celorepublikového projektu OLYMPIJSKÝ VÍCEBOJ, máme za sebou první plnění disciplín. Zvládli jsme „72 HODIN“ - další celorepublikový projekt, do kterého se již pravidelně hlásíme, naší hlavní náplní je úklid a úprava školního hřiště a okolí školy. A opravdu máme radost, když jsou výsledky naší práce vidět.

Úspěšně proběhla také první část sběru starého papíru, moc děkujeme všem občanům, kteří nám přispěli.

Základní škola se zapojila do projektu EU pro základní školy s cílem zkvalitňovat školní výuku. Také mateřská škola je zapojena do dlouhodobého projektu se zaměřením na polytechnickou výchovu.

K pěkným školním projektům patřily - „ŘEMESLO MÁ ZLATÉ DNO“ - „tkali“ jsme košíky jako tkalci, „pekli“ koláče, preclíky a vánočky - to jsme se na chvíli stali pekaři, jako „košíkáři“ jsme vyráběli rybičky a jak hezky voní dřevo, to jsme si vyzkoušeli jako truhláři. Ve školce si připravili projekt i pro rodiče - tvořeníčko a vyráběli adventní věnce. I tato akce se všem líbila.

Celá škola navštívila svátečně naladěné a vyzdobené Muzeum Prosenice, kde jsme zhlédli výstavu betlémů. Děti vyslechly zajímavý výklad o tomto významném vánočním symbolu.

Další projekt - „SULTÁNOVA DCERA“ - nás zavedl na místo, kde sultánka žila, zábavnou formou jsme si zacvičili, za své výkony jsme získávali tzv. SUL-EJMÁNKY“, vyluštili tajenku, zabrousili do češtiny, matematiky, angličtiny, vlastivědy a přírodovědy.

Připravili jsme také pohybově vzdělávací projekt „JÍME ZDRAVĚ“ pro děti ze ZŠ Rokytnice, které navštívily PROSENSKÉ MUZEUM a následně pak naši školu.

V oblasti mimoškolní činnosti nás již několik let provází celoroční projekt

„U NÁS aneb s mámou, tátou a...“, který započal „DRAKIÁDOU“ spojenou s „USPÁVÁNÍM BROUČKŮ“. Počasí vyšlo, draci létali, broučci usnuli, co si přát víc?

Další povedenou akcí byly oblíbené „DÝŇODLABKY“. Tady jsme toho také spoustu stihli - dlabali dýně, trošičku jsme „vařili“ - každý si vytvořil preclíkové strašidylko, z lízátko pak ještě malou dýněčku. Jako každým rokem jsme si opět zasadili kouzelné dýňové semínko a aby rostlo, tak jsme trošku kouzlili a zaříkávali s pomocí vlastnoručně vyrobené kouzelné hůlky. A na závěr nás čekal prskavkový běh.

Proběhly také TVOŘIVÉ RUČIČKY 1 - „PODZIMÁKY“ - společné „vyráběny“ dětí a rodičů s podzimní tematikou. Sešlo se sedmnáct krásných výrobků z rodin, ze kterých se spolu s dalšími pracemi dětí podařilo uspořádat malou, ale velmi pěknou výstavku.

I „DORTOVÁNÍ“ v rámci „KUCHAŘŮ a KUCHAŘÍKŮ“ se vydařilo! Tentokrát sice s celkově menší účastí „soutěžících“, ale panovala zde báječná nálada a dory se opravdu povedly!

Dalším celoročním projektem jsou „HÁDAČKY“, tady děti průběžně luští hádanky, řeší kvízy s nejrůznější tematikou, hledají odpovědi na řadu „základních“ otázek. Pomocí tohoto projektu si zcela nenásilnou formou prohlubují své znalosti a dovednosti získané ve školním vyučování.

K celoročním projektům patří letos také projekt „MEZINÁRODNÍ A VÝZNAMNÉ DNY“.

V této oblasti jsme si již pomocí různých aktivit a forem zájmových činností připomněli DEN ZRAKU, DEN POZDRAVŮ a DEN HOR.

V rámci mimoškolní činnosti jsme uskutečnili také několik dalších menších projektů, například - „KUKUŘIČÁCI“, „ZDRAVÉ x NEZDRAVÉ“, „DINOPARK“..

Součástí všech zmiňovaných projektů je vždy zařazování veselého sportování s netradičním náradím, různé výtvarné a pracovní aktivity, společné hry, soutěže, kvízy, testíky, práce na interaktivní tabuli, na PC.

Miniházená - další činnost, která nás provází již několik let. Toto sportování si opravdu užíváme. Máme za sebou dva turnaje **školní ligy**, oba se super výsledky. Podařilo se nám získat první, druhá, třetí místa, naši hráči patřili na obou turnajích také k nejlepším střelcům. Musíme děti reprezentující naši školu opravdu pochválit. A to nejenom za dosažené výsledky, které nám udělaly radost, ale hlavně za předváděnou hru - děti spolupracovaly a samozřejmě daly do hry to pravé nadšení a nezbytnou herní kázeň!

Pravidelně se zúčastňujeme také MIKULÁŠSKÉHO TURNAJE, letos se za naši školu turnaje zúčastnily dva týmy, potkaly se a zahrály si s dětmi z Telnice, Os-

travy, Žeravic, Babic, Jívové, Velké Bystřice, Zubří a Olomouce. A my jsme rádi, že znovu můžeme **chválit**. Přesto, že většina soupeřů byla starší, naši hráči se nezalekli a podávali opravdu skvělé výkony. Až na dvě prohry s vyšším bodovým rozdílem, končila utkání vyrovnaně, prohry nebyly katastrofální. Nakonec nám toto sportovní zápolení pro naše týmy vyneslo celkově jedenácté a osmé místo. A velikou radost nám udělalo vyhlášení naší **Lucinky Mácové** jako nejlepší hráčky celého turnaje.

Naše mažoretky za sebou mají také své první soutěžení. S děvčaty jsme se zúčastnily soutěže „O HRANICKÝ POHÁR“, jak vyplývá z názvu, soutěž se uskutečnila v Hranicích na Moravě. Naše nejmladší holčičky si ke své radosti přivezly stříbrné medaile, také na některá starší děvčata se usmálo štěstí a veliká radost v podobě získaných medailí - bylo **zlato, stříbro i bronz**. Ale zase, co nás těší nejvíce - to je předváděný výkon všech děvčat. Holky přistupují k reprezentaci naší školy a obce opravdu velmi zodpovědně, se snahou o co nejlepší výsledky, tak aby se všude předvedly v co nejlepším světle, aby ukázaly, že i u nás to jde a daří se jim to! A tak medailistkám gratulujeme a všechna děvčata bez rozdílu chválíme za jejich výkony.

Na nejrůznější akce a aktivity je měsíc prosinec opravdu velmi bohatý.

My si užijeme vánoční atmosféru na dalších tradičních akcích projektu „U NÁS...“

Určitě se zasmějeme a vyřádíme na „*JUCHAJRÁDU*“, něco hezkého si vyrobíme na „*VÁNOČNÍCH HRÁTKÁCH*“, čas čekání na Štědrý den si alespoň trochu zkrátíme „*CETOU PO STOPÁCH ČESKÉHO JEŽÍŠKA*“. A skalní sportovní nadšenci mezi námi se již těší a připravují na sportovní turnaj rodinných týmů ve „*STREETBALLE*“ - letos již po patnácté a v *MINIHÁZENÉ*, který je připraven hned po vánočních svátcích.

Ke školním aktivitám patří také vystoupení našich dětí na různých kulturních akcích.

Zatím jsme přednášeli a zpívali při rozsvěcení vánočního stromku v Prosenicích a snad se náš malý program líbil i na POSEZENÍ U ADVENTU, také v Prosenicích.

Všem vám přejeme krásné svátky vánoční a do roku 2018 zdraví a mnoho životní pohody.

Děti a zaměstnanci ZŠ a MŠ Prosenice.

Fotografie vpravo nahoře—Mikulášský turnaj, vpravo dole—Kuchaři a kuchařiči

Ze života Hanáckého Prosénku

Malí Prosénci ani o prázdninách nelenořili. V červenci si zatančili na hodech v Sušicích, v srpnu si užívali třídního soustředění v Žeravicích. To se chystá vždy dlouho dopředu. Tentokrát jsme změnili místo pobytu z důvodu nespokojenosti s ubytováním v Týně nad Bečvou, kde byly problémy hlavně s teplou vodou. Zkusili jsme změnu místa a nebyli jsme zklamáni. V Žeravicích je dobře fungující sportovní klub, který se zabývá velmi úspěšně házenou a má k tomu dobré zázemí.

Byli jsme ubytováni přímo ve sportovní hale, jsou tam pěkné pokoje a dobře vybavená společenská místnost. Dole je pěkná restaurace, kde lidé chodí i na obědy. Jeli společně i děti tančící folklór i tanečníci country tzv. „Prakr“. Celkem 23 lidí. Každý si ubytování zaplatil, další náklady jsme doplatili z naší pokladny, kde jsme si peníze společně našetřili.

Naše mámy - Milena Lakomá a Petra Vagrčková chystaly snídaně, svačiny, večer jsme si opékali u táboráku vuřty, pomáhal nám Tom Vagrčka.

Za vsí se táhnou lesy, rostou tam houby, ostružiny, děti si tam užily. První den jsme si udělali túru s mapou a buzolou v ruce do Penčic na plovárnu. Cestou jsme se docela zapotili. Odměněnou nám bylo příjemné koupání v pěkném prostředí. V sobotu se tančilo, hrály se různé hry, děti i přes den udržovaly ohniště. V sobotu navečer nás čekala „stezka odvahy“. Adélka Lakomá s děvčaty se vždycky zaměří na nějaké téma, které prolíná celým soustředěním. Tentokrát to byli „mimozemšťané“. Zajímavě promyšlený a připravený projekt. Na schodech se nejdříve nenápadně objevily zelené otisky chodidel mimozemšťana, pak průběžně stále a stále další nějaké insignie, v jídelně se objevila trojrozměrná nasvícená „mléčná dráha“, něco pro děcka! Ve stejném duchu pak děti vyráběly i zajímavé výrobky. Také si zkusily broušení skleniček, které si pak odnesly domů. Všichni už se těšili na tradiční stezku odvahy. Ta opravdu nezklamala. Děti se setkaly s postavou „mimozemšťana“ a s postavou se světelným mečem z Hvězdných válek. Pozornost upoutal blikající létající talíř, opravdu pěkné, neskutečné. Ve stejném duchu probíhala pak i cesta za pokladem. Děti plnily úkoly, spoustu nového se přitom dověděly. Mimozemšťanovi děti také vyslaly „lampion štěstí“ se svými vzkazy a přáními.

I on zanechal nakonec dětem zprávu a dárečky - malé cukrové létající talíře. Všichni jsme odjžděli domů plni nevšedních dojmů a zážitků.

Na závěr nezbyvá než poděkovat Adélce a také jejím přátelům a jejím rodičům a všem, kteří jí pomáhali, za velké nasazení, umělecké pojetí a zpracování celého projektu. Má náš obdiv!

Už jen ve stručnosti zmíním vystoupení malých hanáčků na Hanáckých prostějovských slavnostech, kde děti opravdu pěkně a s úspěchem reprezentovali naši obec svým tančením na hlavním náměstí. (Dostali jsme za to i dobře zaplacenou.)

Hanácké Prosének vystupuje na hodech v Prostějově

Čas rychle letí, teď už prožíváme ty nádherné dny adventu a Vánoc. S dětmi jsme se účastnili Slavnostního rozsvícení vánočního stromu v Prosenicích, v Grymově, Adventního posezení spojeného se soutěží o nejlepší vánočku společně i s dílničkami pro děti. **Na Štěpána, 26. 12., pak vystoupíme v místním kostele po ranní mši svaté se svým pásmem plným koled.**

Jsme tomu rádi, že děcka v naší vesnici pomáhají zachovávat tradice z dob našich dědů a pradědů, ať hry se zpěvem, lidové hanácké písničky, tanečky, kroje, vánoční a velikonoční zvyky. Dnes se už málo zpívá, silnou konkurencí je reprodukováná hudba, je jednoduchá a efektnější.

Do Nového roku bychom si přáli mít v souboru více dětí, které by šly s námi za lidovou hanáckou písničkou a tanečkem.

Členům výboru HP děkujeme za jejich práci, přejeme hodně zdraví a klidu v duši.

Všem pěkné Vánoce a dobrý rok 2018.

„Vinšujem Vám šťastné rok, šťastnú ruku, šťastné krok.
Lásku, svornosť, v domě hojnosť“

*Mgr. Zdenka Dokoupilová
předsedkyně souboru Hanácké Prosének*

Děti Hanáckého Prosénku před vystoupením na hodech v Prostějově

PRAKR JEDE!

Vážení čtenáři tohoto prestižního plátku Šmajdavý tanečník, podařilo se nám pro Vás připravit naprosto unikátní rozhovor s hvězdou taneční country scény. Nejde o nikoho jiného, než o slavnou PRAKR H. P. group. Jak víte, zastihnout tuto smečku talentovaných, krásných dívek a odvážných chlapců je pro reportéry velký oříšek. Naší redakci se to ale povedlo! Všechny členy jsme vyzpovídali na jejich pravidelném letním soustředění, tentokrát v Žeravicích. Rozhovor to byl velmi omračující a strhující. Posuďte sami:

KÁTO, před lety vás opustila vaše bývalá velitelka, ty ses ujala těchto tanečních sirot. Proč ses tak rozhodla a jaké to je velet takové vlčí smečce?

Když nás opustila minulá vedoucí, v souboru nás zbylo už jen pár věrných jedinců. Členové country jsou pro mě něco jako druhá rodina, a jen tak bych se jich nevzdala. I přes to, že jsem měla z takové zodpovědnosti strach, všichni mě podpořili a pomohli. Velet takovému zvěřinci je celkem sranda, nikdy mě nepřestanou překvapovat. Samozřejmě v dobrém slova smyslu.

MARŤO, tvůj taneční krok je jistý a pevný, máš charakter tažné kobyly. Táheš i soubor vpřed?

Kdo vymýšlí choreografie a kde vystupujete?

Oh, jsme poctěna tímto připodobněním k bytosti vůdčí a nesmírně pracovitě. Vytváření tanců je poměrně zapeklitý proces. A protože nechci příliš prozrazovat náš recept na choreografie, které mají až hollywoodské ambice, uvedu pouze to, že se snažíme, aby se choreografie tvořily kolektivně, a hlavně s láskou. Vybíráme si často vystoupení, kde můžeme svým uměním šokovat a zároveň inspirovat k tanci i osoby, které si do chvíle našeho vystoupení myslely, že je tanec pouze pro vytrénované baleríny.

Snad to mohu takto veřejně prozradit, **ÁĎA** je spolu se svou sestrou členka gangu xXx Legs.

Svůj handicap však většinou berou jako přednost. **Áďo** nevdává Vám vaše zkrácené nohy při tanci?

Víte, ty pluhy mají cosi do sebe. Výhodou je, že jsme dvě. Kdyby byla postižená jen jedna, příliš by vynikala. Takto se vzájemně vyvažujeme a vnášíme tím do celého tanečního efektu trochu osobitého koření.

Mezi ostatními děvčaty je **MÍŠA** výrazná osoba. O přízeň diváků většinou nemá nouzi. Prozrad' nám v čem je tvé kouzlo?

Kouzlo? Asi žádné není. Je to jen o tom, jak ten člověk vypadá a jak na lidi působí. Jestli se tváří kysele tak si ho nikdo nevšimne. Moje rada zní „Hlavně vypadat a mít jiskru v oku!“

JULČO, jak již víme, ty máš asi největší taneční zkušenosti ze všech členů. Jak bys porovнала Praker s ostatními soubory do kterých jsi chodila? Myslíš, že

tančit country může být cool?

Určitě nemůžu úplně porovnat nás „amatéry“ s profesionály. Někteří mají tréninky i 3x týdně a my 1x, takže malé nedostatky a chybičky jsou znát. Ale důležité na tom je, že jsme skvělá parta lidí, které to baví a líbí se to i ostatním. Cool určitě ano, stačí jen do tanců čas od času vložit trochu fantazie a vtipu. A hlavně netančíme jen klasické country, takže se naučíme alespoň něco nového.

ANIČKO, jsi velmi snaživá členka. Rytmiku nemá v genech každý, ale country zvládne tančit opravdu každý. Máš na to stejný názor?

Ale kdepak pane reportére, dám si baňu a rytmus bude hned!

KRISTY, na letošní soustředění jste změnili lokál. V Týně nad Bečvou jste prý pravidelně bojovali o holý život, a tak jste letos udělali změnu. Je to tím, že stárnete a adrenalin z probíjející sprchy jste raději vyměnili za pohodlí a hospodu hned v žeravické sokolovně?

Je pravda, že v Týně jsme „bojovali o život“, a trvalo to přes deset let. To, co nás tam přes to všechno drželo, byla krásná příroda. Ale lokál jsme změnili, abychom poznali i jiné prostředí a nové lidi.

ALENKO, momentálně tvrdě makáte na nové choreografii, můžeš nám prozradit, o co přibližně jde?

Troufám si říct, že to tu ještě nebylo! Choreografie poukazuje, že country už není to, co bývalo a nebojí se předvést v novém světle. Jde o ojedinělý tanec se špetkou ženského šarmu. Tančíme ho teda jen my odrostlíci a už se těšíme, až se předvedeme!

MARTINKO, zeptám se tě na naprosto banální, ale důležitou otázku. Co tě na PRAKRU baví vlastně nejvíc? V čem je kouzlo PRAKRU?

Nejvíce mě baví ten pocit při tanci, když se na ostatní podívám a vidím, jak jsou nadšené. Ta jednota, když tančíme, je kouzelná. Baví mě i pohoda, která na zkouškách panuje, a také ty rozmanité nápady všech členů, když vytváříme nové tance.

TEREZKO, na tvój síle je založeno pár akrobatických kousků ve vašich choreografiích. Jako jedna z mála si soubor neopustila ani v době krize. Dá se o tobě říct, že si ona pevná skála souboru?

Víte, škola mě přes týden úplně zruinuje, takže country беру jako perfektní upuštění páry a odreagování. Po týdnu v lavici pak nemám problém unést ani slona. Takže všechno zlé, je k něčemu dobré.

JARDO, kus chlapa mezi stádem kobilek, jak se mezi nimi cítíš?

Mezi našema holkama se cítím jako v sedmém nebi a kór, když začnó ty jejich klepy. Spousta kluků by mi mohla závidět, že mám sám pro sebe tolik ženských. Málo který country sbor má kluka takového rázu, a to se těšte, až vycvičím malýho Kubu!

LEŇA a KUBA, další sourozenecké duo tohoto klanu. Spolu se Sárou patříte k

prakrovským juniorům. Uvítali byste mezi sebou i další nováčky?

Kuba - Určitě jo, teda spíš holky jo, kluky ne, stačí nám Jarek.

Leňa - Jo, já chci kamarádky!

Poznámka šéVky - berem všechny!

SÁRO, ty jsi nejmladší člen skupiny. Proč ses rozhodla tančit country a kolik už ses naučila tanečků?

Protože mě to baví. A umím jich už pět.

A na závěr ještě vyzpovídáme Velkou šéVku s velkým V Káťu, o plánech do budoucna a novinkách:

Novinek pár máme. V první řadě přibyly mladé tváře, které postupně začleňujeme do naší squadry. Další novinkou jsou webové stránky, kde nás můžete kromě facebooku také sledovat – www.prakrhp.webnode.cz. Můžete se těšit i na zbrusu nové tance a outfity. Plesová sezóna brzo začne, a my se těšíme, až se na parketu rozdují naše dupání. Pozvání na tančení parkety přijímáme s radostí.

Holky děkují všem za podporu, přejí krásné vánoční svátky, projuchaného Silvestra a vesele protančený rok 2018!

Horlivý reportér Vláďa Vyvrtkopejtko

PRAKR po sedmi letech znovu na tučínském špekáčku

PRAKR tančí na hodech v Sušicích

Rybářský spolek Prosenice

Blíží se zima, možná brzy napadne sníh, zamrzne a tak obujeme brusle a lyže a hurá na zimní radovánky. K zimě patří Vánoce, Štědrý večer, dárky a pohoda. Lidé se uklidní, odreagují se od práce a nikam nespěchají. Mnoho občanů si vyjde na procházky. Většina zamíří i k obecním rybníkům, kde je v zimě i v létě velice pěkně. Hlavně rybáři se k rybníkům rádi podívají a vzpomínají, co se zde za rok událo a změnilo. Vzpomenou na letošní akce: vítání léta, loučení s prázdninami, oslavy narozenin nebo na pěkné ryby, co se chytly a na pěkné dny strávené u rybníka.

Na chovném rybníku se povedla postavit nová hráz. Bylo to nutné, ta stará byla ve špatném stavu. Na podzim proběhl výlov. Akce to byla velice úspěšná a ke zdaru přispělo i pěkné počasí. Opět poděkování patří našim hasičům, kteří pomohli s odčerpáním vody z rybníka.

Rybářský spolek letos oslavil desáté výročí svého vzniku. Ze začátku to vypadalo jako takové malé dobrodružství, ale dnes už je to zaběhnutý spolek. Každý

rok přijímáme nové členy a to je dobré. Poděkování zaslouží i obec Prosenice, která nám pomáhá při organizaci různých akcí i při vyřizování určitých právních formalit.

Je potřeba poděkovat i členům našeho spolku, kteří se zúčastňují a organizují naše společenské a brigádnické akce. Jako v každé jiné organizace se najdou lidé, kteří táhnou a lidé, kteří se vezou.

Na Silvestra možná napadne sníh, zamrzne a bude nádherně. A proto opět přijďte tento poslední den v roce **kolem 13.00 hodin k Rýnskému rybníku na svařák**, popovídat si, zavzpomínat a provětrat se na čerstvém vzduchu, dříve než zasednete k večerní Silvestrovské oslavě.

Rybáře po Novém roce čeká výroční schůze a **3. března 2018 náš tradiční Rybářský ples**, na který vás srdečně zveme.

Mnoho lásky, klidu, pohody o vánočních svátcích a v novém roce 2018 hodně štěstí a zdraví Vám všem přeji rybáři.

Za Rybářský spolek Prosenice - Miroslav Mikula

I letos bylo na výlovu chovného rybníka Rýnský plno – a výlov se vydařil

Veselé a šťastné vánoce Vám přejí hasiči

Rok 2017 pomalu končí a jaký byl pro hasiče? Většina z nás hodnotí, co se povedlo či nepovedlo. Proto bych Vás rád seznámil s naší činností. Počátkem roku se tradičně scházíme na naší výroční okrskové schůzi. Následují opakující se akce jako Hasičský ples či Vodění medvěda. Letos jsme navíc organizovali Okrskové kolo soutěže hasičských družstev, které se konalo 6. května 2017 na hřišti v Prosenicích, kde soutěžilo 10 družstev. Následovala účast na dětském dnu **31. 5.** u ZŠ v Prosenicích. Dále jsme ve spolupráci s rybářským spolkem připravili u Rýnského rybníka ukázkou hašení pěnou pro naše děti. V letních měsících probíhaly brigády v Přerově. V červenci jsme jeli do Radslavic na soutěž koňských stříkaček. Tady bývá každoročně velké horko, a proto nám přišlo vhod, že jsme hasiči a používáme studenou vodu.

Letos jsme také měli několik **požárních výjezdů**, a dělali jsme to, k čemu jsme určeni. Poprvé to bylo **1. června** při požáru louky u Bečvy. Hořela zde suchá tráva pod vysokým vedením. Dále jsme **11. srpna** likvidovali spadlý strom v ulici na Chmelínku a následující týden **19. srpna** opět spadlý strom po velké vichřici v ulici Zahradní. V říjnu proběhlo velké okrskové cvičení u Bečvy za účasti všech okolních sborů. Opět **29. října** velká vichřice a spadlé stromy. Jeden spadl na Chmelínku, kde se vyvrátil na vozovku a poničil kontejnery a druhý se skácel na vozovku u vrátnice cukrovaru. Zde musel být zastaven provoz, dokud jsme strom neodstranili z vozovky. Poté následoval odjezd do prodejny Zahradnických potřeb u hřbitova, kde jsme odstraňovali utržené plechy na střeše.

S blížícím se koncem roku jsme opět postavili u hasičské zbrojnice **vánoční strom**, u kterého naši nejmenší zazpívali koledy a dospělí přijali pozvání na naše malé pohoštění. Udělali jsme také **Mikulášskou nadílku pro děti**.

Zde je vypsáno jen několik akcí, z mnoha dalších, které naši hasiči během roku dělali.

Závěrem bychom chtěli poděkovat všem místním spolkům a obecnímu úřadu za spolupráci, všem sponzorům a našim příznivcům za pomoc.

Přejeme Vám radostné prožití svátků vánočních. Ať jej prožijete společně se svými nejbližšími a přáteli.

Za SDH Prosenice - Josef Skopal

*Nahoře—hasiči zasahují po vichřici v říjnu 2017,
Dole—rozsvícení vánočního stromu u hasičské zbrojnice*

Projekty ZŠ a MŠ Prosenice

Včelí medvídci

Kukuřičáci—podávání kukuřice nad hlavou

Projekt 72 hodin

Projekt Sultánova dcera

Dýňodlabky

Sokol Prosenice

Vážení sportovní přátelé,

rok 2017 se blíží ke svému konci a i my máme za sebou podzimní část sezóny 2017/2018. Na úvod jsme porazili silné soupeře a rázem jsme se vyhoupli na 3. místo. Pak ale přišel vinou zranění a pracovních vyčížeností některých hráčů bodový půst a začali jsme se propadat tabulkou až na 12. místo. Závěrem podzimu se opět dostavily lepší výsledky a momentálně se nacházíme na 8. místě.

Podařilo se nám vyměnit staré lavičky pod lípami a natřít branky společně se sloupy od ochranných sítí. Teď probíhá zimní přestávka a koncem ledna nám začne u hráčů tolik neoblíbená zimní příprava. Jarní výkop je naplánován na 23. března, kdy na domácím hřišti přivítáme lídra tabulky z Domaželic.

Závěrem nezbyvá nic jiného než **poděkovat našim sponzorům a obci za podporu při našem snažení a všem občanům popřát klidné prožití svátků Vánočních.**

Zbyněk Švedík, Sokol Prosenice

Myslivecký spolek Prosenice-Grymov

Letošní rok pro nás začal už přípravou **mysliveckého plesu**, který se konal 21. ledna 2017 v Kulturním domě. V současné době již připravujeme další, který se **uskuteční 10. února 2018.**

V jarních měsících jsme začali se sběrem odpadu v revíru a na tuto akci navázala údržba mladého lesa, kterou průběžně provádíme celý rok.

V listopadu a v prosinci jsme uspořádali dvě malé vycházky na škodnou a při této příležitosti se vždy uloví i nějaký zajíc.

Závěrem mi dovoluje **popřát všem našim členům, příznivcům a vám všem veselé vánoce, hodně štěstí, zdraví a pohody v novém roce 2018.**

Oldřich Škrabal – předseda MS Prosenice - Grymov

Příroda vyžaduje od každého porozumění, cit a lásku. Všichni jsme považovali za jakousi samozřejmost vidět v přírodě živočichy, rostliny a hmyz na každém kroku. Těžko jsme si dovedli představit pole a louky bez zajíců, bažantů, koroťví, bez motýlů, zpěvného ptactva, bez lučních květů, chrp, včelích máků, bez včel a čmeláků. A přesto pomalu a jistě se z přírody vytrácí život. Naši předci byli více spjati s přírodou a více ji rozuměli. Obdělávali malá políčka, vážili si přírodu a znali ji při polních pracích a dovedli využít život v ní ve svůj prospěch. Políčka hnojili jen přirozenými hnojivy i za cenu nižších výnosů. Políčka se obdělávala převážně ručně nebo pomocí koňských nebo kravských spřežení. Bylo tak zachráněno mnoho hnízd a mláďat. Bylo mravní povinností každého rolníka, aby přírodu chránil, obzvláště při její reprodukci. V té době žil člověk s přírodou ve vzájemném souladu a vyváženosti. Co přirozeně zahynulo, to se v přírodě přirozeně doplnilo.

Po druhé světové válce v roce 1945 jsme chodili do měšťanské školy do Oseka nad Bečvou, a to pěšky. Tam jsme šli po cestě, ale zpět jsme chodili přes Podolíš, Rybníky, kolem Struhy až k cukrovaru nebo kolem Bečvy. Celou cestu jsme byli spojeni s přírodou a se životem v ní. Věděli jsme o kdejáckém hnízdě a živočichovi. Již brzy na jaře jsme čekali na přilet čejky chocholaté, skřivana polního, pozorovali jsme ptačí drahokam ledňáčka říčního, jak sedí na větvi nad vodou, náhle se potopí a znovu objeví s kořistí – malou rybkou. Znali jsme kdejáckého ptáka, který se tu zdržoval během celého roku, žluna zelená, strakapoud, datel, červenka, všechny druhy sýkorek, zvonek, čížek, hýl, strnad, chocholuš, sojka a jiní. V té době byly v přírodě všechny druhy zastoupeny – více či méně. Při přiletu tažných ptáků bylo již v přírodě rušno, jak na poli, loukách, vodě tak i v lese. Na vodě se najednou objevila potápka, rákosník, slípka, v polích a zahradách skřivan, pěnice, rehek, střízlík. Zvláštní pozornost patřila moudivláčkovi, který kolem roku 1957 po několik roků hnízdil na smuteční vrbě u Rýnského rybníka. Byl hotovým umělcem ve stavbě hnízda ve tvaru koule s chodbičkou zespoda až do horní části hnízda. V březích starého pískoviště po několik roků hnízdilo také několik párů břehule říční, naposledy v roce 1998. Velkou vzácností byl slavík, který se kolem roku 1958 zdržoval v cukrovarské zahradě. Chodili jsme ho poslouchat – jeho zpěv, po západu slunce. Nikdy jsme ho neviděli, ale podle zpěvu a doby jsme usuzovali, že je to on. V letech 1946-48 se zdržoval a hnízdil v koruně vysokého dubu u Panského rybníka pár orla říčního. Byli to obrovští ptáci, kteří vzbuzovali respekt v celém okolí. V roce 2005 na přítoku do Rýnského rybníka byli zpozorovány první stopy, které svědčily o přítomnosti bobra.

Jako 12-letý kluk jsem každoročně chodil na hony. Prožil jsem mnoho zá-

žitků s myslivci místními i pozvanými – a byly to zážitky na celý život. My jako honci jsme byli vždy velmi vážení a ceněni. Při honech jsme vyháněli zvěř a zastřelenou pak nosili na výřad. Na honech se vždy ctily zažitá pravidla v postupu honu. Po každém kole se udělal výřad – v číslech dvojmístných. Vždy se dávalo pozor, kdo se proviní proti mysliveckým zvyklostem a ten pak při poslední leči byl souzen a odsouzen k pokutě v ceně nějaké té flašky. Vyprávěly se zážitky z honu, osobního života a hlavně myslivecká latina. Pamatuji ještě hon na koroptve v roce 1947 a 1948 v prostoru rybníka. Mnohokrát se při honu střílelo na táhnoucí sluky, které létaly nízko nad zemí. Střílela se také škodná zvěř. Zajímavé, že v té době se zde nevyskytovala liška. Bylo velké množství bažantů, zajíců a koroptví. Při setí na jaře jsme chodili plašit bažanty, aby zaseté obilí nevzobali. Vždy navečer z porostů a vrbin vycházela na vysetá pole celá hejna bažantů.

Na podzim po opadu listů se objevilo na stromech a keřích mnoho opuštěných hnízd zpěvných ptáků, což svědčilo o velkém množství těchto opeřenců a jejich reprodukci.

Uplynulo několik desítek let a příroda se změnila k nepoznání. To co tu bývalo, již tu není. Nedělní vycházky celých rodin do přírody už dávno nejsou pravdou. Také krajina vysečená, upravená a uklizená už není. Vidíme jen zarostlé hráze, louky, prostory kolem řek a potoků – to je dnešní skutečnost.

Dnešní vycházka do přírody je smutná a alarmující. Co člověk s přírodou udělal? Nepotkáte nebo nevidíte ani chlup ani pírkó. Život v přírodě se pomalu a jistě zastavuje. Je třeba něco udělat – ale co?

Zpracoval: Oldřich Gallas

Život na vesnici– ze vzpomínek Oldřicha Gallase

Život na vesnici mezi první a druhou světovou válkou byl velmi těžký a složitý. Porovnat rok 1935 s rokem 2017, zejména životní úroveň lidí na vesnici, je pro mnohé nepochopitelné.

Po roce 1930 přišla velká nezaměstnanost a tím i dopad na život lidí, zejména na vesnici. Šťasten byl ten, kdo měl alespoň kousíček políčka, krávu nebo kozu. To byl velký dar k zajištění základního živobytí pro rodinu, hlavně s dětmi. Spotřební a průmyslové zboží nebylo vůbec pro chudé. Teplo v chalupách se zajišťovalo hlavně topením dřevem. Vysekávalo se vrbí, klestily topoly, sbíralo roští v lese a těžilo se klíči (kořeny stromů) v lese. Ty nejchudší rodiny dostávaly od obce takzvané žebračky, za které chodily pracovat na obec (oprava chodníků, úklid sněhu, práce na melioracích, na odvodnění polí). Lidé v té době byli

velmi pracovití, pokorní a nábožní. V každé obci byl obchůdek se vším zbožím, co bylo třeba na vesnici, od základních potravin až po potřeby pro hospodářství. Například mouka, sůl, cukr, ale také petrolej, lampy, kosy, kosiska, biče, hřebíky, kolomaz a podobně. Nechyběla také hospůdka, většinou v soukromém domě, spojená s hospodářstvím. Mnohokrát se odebíralo zboží na dluh, říkalo se „na sekeru“ nebo „na futra“. Splácelo se, až když byly v domě peníze – po žních nebo po prodeji jiného hospodářského zboží. Dostupnost lékaře byla velmi těžká. Byl daleko nebo nebylo peněz na jeho zaplacení. Proto se také hodně umíralo v mladém věku, hlavně děti. Nebyla téměř žádná rodina, kde by nezemřelo dítě. Při onemocnění, hlavně dětí, byla v naší obci vždy k dispozici paní Františka Sehnalová, znalá účinků léčivých rostlin, kterých měla doma vždy v dostatečném množství. Měla také doma všelijaké léky a tím vším léčila všechny známé a potřebné. Další zmínka o ní bude dále.

V té době jsem chodil s otcem do kostela, kde jsme sedávali na pavlači, hned za dveřmi za varhanami. Vždy u varhan byl nějaký výrostek, který šlapal měchy vzduch pro varhany. Tam ve výklenku sedávali malorolníci, sedláci i chalupníci. Jejich účast na mši byla spíše pracovní. Prodebatovali kdo, kdy a co během týdne dělali, co zaseli, kde vyvezli hnůj, kdo měl chybně zaseté obilí, komu se otelila kráva. Mnohokrát byli tak zaujati debatou, až je několikrát napomínal pan farář, že ruší obřad mše svaté. Mše se sloužila každý den ráno a v neděli v 8 hodin a v 10 hodin. U bočního oltáře v neděli sloužil mši svatou páter Maťa. V té době byl kostel hodně navštěvován, lavice byly plně obsazené, prostor mezi lavicemi až k oltáři plný lidí, pod pavlačemi a na pavlači také plno věřících. Děcka se shromažďovala před lavicemi.

Také si vzpomínám na svoji první cestu do školy a první naučená písmenka, která jsme psali kamínkem na tabulky – byl to rok 1941. Začal také další rok války. Školní výuka byla zaměřena na válečné období. Začalo se s výukou německého jazyka. Celá ta válečná atmosféra byla ke škodě výuky. Těžko jsme chápali, co se děje kolem nás a těžko jsme chápali náladu učitelů a našich rodičů. První roky školy byly ve znamení chaosu a zmatků. Pak, když už jsme ledacos chápali, zavřeli školu, ubytovali tam zákopníky a my jsme se učili (všechny ročníky) v sále u Králů. To se již psal rok 1944.

V té době již přelétávaly spojenecké svazy letadel s úkolem zničit německý průmysl. Také ruská kloubová letadla odstřelovala a ničila parní lokomotivy. Vždy při těchto náletech bylo vyučování přerušeno a my jsme byli posláni domů. Koncem roku 1944 jsme již nechodili do školy vůbec, byli tam ubytováni ustupující Němci. Abychom neztratili kontakt se školou, chodili jsme si jedenkrát za týden pro domácí úkoly do hasičské zbrojnice ve Velkých Prosenicích.

První roky školní docházky byly za námi a my se toho moc nenaučili. Po skončení války jsme přešli do měšťanské školy do Oseka nad Bečvou. Tam jsme se

začali učit to, co jsme měli znát z minulých ročníků na obecní škole. Docházka do školy v Oseku byla velmi problematická a mnohdy krutá. Chodili jsme pěšky. Přes léto a při pěkném počasí to ještě šlo, ale když bylo deštivé počasí a nebyly deštníky ani pláštěnky, tak to pro nás děcka bylo kruté. Nejhorší to bylo v zimě, foukal studený severní vítr a my jsme šli ráno proti němu. Do školy jsme přišli promrzlí a prochladlí. Škola byla málo vytopená, protože byl po válce nedostatek uhlí. Mnohdy byly vyhlášeny uhelné prázdniny.

Teď něco k vesnici. Pamatuji si ještě poslední stodolu postavenou z dřevěných trámů a pokrytou došky (slaměné otýpky, které se dávaly na střechu). Byla to stodola pana Kratochvíla, která stála na pravé straně při výjezdu z vesnice na Žebračku. Zbořena byla si v roce 1946-47.

Život v poválečném období na vesnici byl velmi těžký. U větších sedláků byl nedostatek pracovních sil a u maloročníků zase půda neživila celou rodinu. Řešilo se to tak, že muž pracoval v továrně nebo při řemeslu a žena pracovala na poli, při hospodářství a domácnosti. Říkalo se těmto rodinám kovozemědělci. Těžší práce na poli, hlavně orba, se prováděly dohodou se sedlákem, za výpomoc při sklizni, hlavně o žních. Maloročníci si vypomáhali prací mezi sebou. Při žních se seklo obilí kosami s hrabíci. Ženy odebíraly obilí od kos a my děti jsme prostíraly povřísla, vázaly snopy a stavěly panáky. Mlátilo se na návsi nebo u Navrátilů (tehdy obchod Ve Vale v Malých Prosenicích – dnes Hrubíčkovu).

Den ve vesnické domácnosti.

Bryz ráno se vstávalo a prvně se poklidil dobytek a zvířata, pak přišel na řadu člověk se snídaní, pak těžká práce na poli. V poledne zase napřed poklidit dobytek a zvířata, pak oběd a opět práce na poli. Večer uklidit chlév, ošetřit a nakrmit dobytek. Tříkrát denně dojení a tak to šlo den co den. A přesto si lidé našli chvíli času na povídání se sousedy. Při podzimním čase a v zimě, vzpomínám na besedy u Františky Sehnalové, kde se scházely celé rodiny, hlavně z Valu. **Františka Sehnalová** bydlela na hospodářské usedlosti s děvečkou Filkou. Františka byla velmi dobrosrdečná a skromná žena, měla velmi ráda lidi. Hospodářství mnoho neměla, vedla velmi chudý život, a proto byla tak přátelská. Při kdejaké nemoci se chodilo pro radu a pomoc k Františce. A ona měla vždy na každou nemoc bylinky nebo „patáky“, jak říkávala práškům. Kde prášky brala, nikdo nevěděl. Byla také knihovnicí, měla červenou knihovnu a půjčovala knihy pro celou vesnici. Říkávala: „Kde mám to olůvko, musím si to zapsat“. Její kuchyň byla velká místnost, uprostřed kachlová kamna, okolo kamen dřevěné lavice, na plotně neustále litinové hrnce s teplou vodou. Strop dřevěný – trámy. Nábytek již v té době velmi starý. Kosn, kde měla uložené knihy, skříň na šaty, truhlu na oblečení. Večer se u ní na lavicích u kamen sešlo deset až patnáct lidí, včetně nás děcek, na kamnech voněl lipový čaj. Vzpomínám na vyprávění při čaji, na příběhy ze života přítomných. Vzpomínám na vyprávění pana Štěpána, který

bydlel vedle cestáře Nováka. Vyprávěl o životě a útrapách v 1. světové válce, v Rusku, vyprávěl o této zemi pro nás neznámé, kde byl jako legionář.

Když Františka potřebovala pomoc při hospodářství, sešlo se mnoho pomocníků, hlavně o žních. Přesto, že byla chudobná a mnoho toho neměla, dovedla pohostit pomocníky i nás děcka. Svě poslední roky života prožila skromně a bez finančních prostředků, bez důchodu. Když potřebovala mouku nebo cukr, musela prodat pár vajíček. Zemřela v roce 1967 ve věku 84 let. Vzpomínám na ni rád a s úctou.

Osobností v Prosenicích bylo více, hlavně řemeslníků, kteří pracovali pro potřeby občanů. Například **obuvník** pan **Rybka** - spravoval boty, šil nové, hlavně platformy, což byla tehdejší móda – bylo to nepostradatelné řemeslo v obci. Také bylo třeba šít, přešívát a opravovat šaty. To prováděl **krejčí** pan **Vlach** a vojenský krejčí pan **Suchánek**, který dlouhá léta pracoval ve Vídni. Jeho vyprávění o životě ve Vídni a o životě rakouských důstojníků, pro které hlavně šil, bylo velmi zajímavé a poutavé.

Další nezbytnou osobností byl **varhaník** pan **Lukšík**. Odehrál všechny mše, což bylo velmi náročné na čas. Mše byly každý všední den, v neděli v 8 hodin ráno a pak v 10 hodin. Navíc hrál na varhany při pohřbech a svatbách a také vedl skupinu zpěváků.

Holič pan **Gregor**, který se plně věnoval svému řemeslu. V té době většina chlapů se chodila dvakrát týdně holit a dle potřeby stříhat. Když vezmeme v úvahu, že stříhání stálo 3,- koruny a holení 2,- koruny, bylo toto řemeslo tvrdé živobytí. Když měl hodně zákazníků, poslal nás na pivo ke Králům, s tím, že nám bude držet pořadí. Jinak byl velmi hovorný, rád si povídal se zákazníky dle hesla: „měl řečí, jak holič v sobotu“.

Další význačná osobnost byl **Tonda Koláček**, který pro lidi velmi ochotně spravoval kola a šicí stroje, opravoval a také obsluhoval promítací stroje v prosenském kině. Dovedl o své práci se zaujetím povídat. Dostat se k němu do dílny, tak to bylo na dlouhé hodiny.

Truhlář pan **Zatloukal** – tam jsem velmi rád chodil. Jeho dílna byla provoněná dřevem, opravoval a dělal nová kola k vozům. Znal jsem celou výrobu dřevěného kola. Na soustruhu vytočil náboj, vydlabal otvory pro loukotě, zhotovil loukotě a vnější dřevěný rám kola. Obdivoval jsem, jak všechny zhotovené díly do sebe zapadly. Pak přišel na řadu kovář, který celé kolo okoval. Pan Zatloukal byl velmi pracovitý a skromný člověk. Uvedl jsem jen několik vesnických řemeslníků, kteří pracovali pro nutnou potřebu lidí na vesnici a nikdo z nich nezbohatl. Těch řemesel a živností bylo na vesnici hodně - kováři, krejčí, švadleny, řemenáři, obchodníci, rezníci, hospodští, pekaři apod.

Zmíním se o pekařství a pekárně u Masaříků. Byla to pekárna naproti našeho domku, tak jsem znal celý její chod. Starý **pan Vilém Masařík** se věnoval plně

svému řemeslu a živnosti. Mimo domov a pekárnu nikde nechodil. Býval oblečen v bílých podvlíkačkách a bílé košili. Již po půlnoci vstával a zadělával těsto na chleba a rohlíky. Zatopil v peci, promíchal těsta ve strojní míchačce, což byl na tu dobu velký pokrok. Po vykynutí dával těsto do okřínků. Rohlíky dělal ručně. Z vytopené pece vyhrabal oheň a sázel vykynutý chleba a pak rohlíky. Pro práci v pekárně měl dva pomocníky – tovaryše Martínka, druhé jméno neznám, prostě to byl pro všechny Martínek, a pak učně Josefa Nelešovského, který pocházel z Rusavé. Brzy ráno muselo být napečeno a začal rozvoz zákazníkům. Na rozvoz měl krytý vůz (jako poštovní). Učeň Nelešovský rozvážel rohlíky na kole ve velkém čtyřhranném koši. Mouku do pekárny dodávali místní rolníci, kteří si za to odebírali hotové pečivo. Před pekárnou byla kuchyně, která soužila k vaření i jako obchod a kancelář. Pamatuji si na knihu, kde se zapisoval příjem mouky, výdej pečiva a finanční vyrovnání. O žních při mlácení se do pekárny vozily vdolky z hospodářských usedlostí k upečení. Vdolky upečené v pekařské peci měly nezapomenutelnou chuť. Dávaly se za pomáhání při žních. Každý den kolem 10 hodin chodil do pekárny pro pečivo **páter Valach** se svým velkým psem Danem a zdržel se tam až do odpoledních hodin. Pan pekař Masařík konečně skončil práci a šel odpočívat. Po půlnoci mu začínal zase další nový den. Pekaře Masaříka jsem nikdy neviděl mimo jeho dům a pekárnu. Byl to otrok svého řemesla.

Další neodmyslitelné osoby Prosenic – např. Anna Dvořáková, Pepa Firásek, Antonín Juráš a další a další.

Anna Dvořáková – bývalá učitelka, její manžel pracoval na železnici, oba velcí alkoholici. Po úmrtí manžela skončila v obecní pastoušce pod bývalým obecním úřadem. Jejím domovem byla hlavně hospoda, kde ji sem tam někdo zaplatil pivo nebo štamprli. Příhod s touto osobou bylo více jak dost.

Pepa Firásek – bydlel sám v domku proti Škrabalové hospodě. V poválečném období se staral o obecního kozla, kterého hlavně na podzim chodil pást na louku, kde jsme chodili pást také krávy. S Pepou byla vždy velká legrace. Vzpomínám také, jak při průvodech u kostela seřazoval třeba i průvod při pohřbech. Vždy v poklusu, čepici kšiltem na bok, pobízel zúčastněné k zařazení – první kříž, pak děcka, chlapi, muzikanti, pan farář, ministranti, nosiči pozůstalého, pozůstalí a ostatní občané. Každý ho tak bral a toleroval. Za sodovku udělal cokoliv. Fotbalistům vozil dresy a kopačky na dřevěném čtyřkolovém vozíčku i do vzdálených obcí, kde zrovna hráli. Mnohdy vyjžděl s vozíčkem brzy ráno a pozdě večer se vracel do Prosenic. Z Prosenic pak odešel do domova do Opavy, kde se dožil poměrně vysokého věku.

Antonín Juráš – místní hrobník a velký rybář. Příhod kolem této osoby, bylo více jak dost. Jedna z mnoha příhod je známa mezi staršími občany dodnes. Když mu zemřel jeho dobrý kamarád, se kterým pracoval v cihelně, tak mu jako

kamarádovi musel přece promluvit nad hrobem a protože měl jako vždy popito, tak mimo jiné mu děkoval a loučil se slovy: „Salvane, Salvane, tys mě půjčil boty, za to ti pěkně děkuji a buď zdrav!“ Jako rybář si velmi vážil dosažené funkce porybného a při každé příležitosti, každému připomínal, že on je „hěný“. Bydlel v domku, kde je dnes Křížkův dům.

Obecní bubeníci. V malých Prosenicích bubnoval a oznamoval obecní zprávy **Vilém Velešík**. Bydlel na starém obecním úřadě a staral se také o obecního býka. Vždy prošel vesnicí, zabubnoval. Lidé stáli před domem a my děcka kolem bubeníka. První slova byla: „na vědomost se dává ...“, pak odříkal zprávy, odbubnoval konec zpráv a šel dál na další stanoviště. Měl také strážnickou uniformu se šavlí, kterou oblékal při slavnostních příležitostech. Naposledy jsem ho viděl ve zmíněné uniformě, už nevím v kterém roce, když hasiči pořádali u cukrovaru kácení máje a došlo tam ke rvačce o vršek máje mezi Proseňáky a Radslaváky. Tam zasahoval jako obecní zákon s obecní šavlí. Tento spor se pak řešil u soudu.

Ve Velkých Prosenicích bubnoval **Ignác Kurečka**. Vzpomínám také na jednu událost spojenou s jeho bubnováním. Začínal na stanovišti u kostela, oznámil zprávy a pokračoval dál. Cestou ale napsané zprávy ztratil. Přišel dolů na Chmelínek, zprávy nikde, tak to vyřešil svérázně – zabubnoval a oznámil: „Co nahoře, to aj dole“, odbubnoval a pokračoval dál.

Antonín Caletka měl nejprve betonářskou firmu a pak byl zaměstnán na obecním úřadě. Chodil s oběžníky, staral se o obecní porosty, prodával pro obec trávu, podílky vrbového haluzí, obecní třešně a podobně. Když byl prodej třešní, tak byl o ně tak velký zájem, že mnohdy docházelo k hádkám mezi zájemci. Manželka pana Caletky byla známa ve vesnici i širokém okolí jako výborná kuchařka a cukrářka. Pekla a vařila pro svatební hostiny a její guláše na mysliveckých honech byly vyhlášené.

Václav Trpík – stolař v cukrovaru byl zaměstnán před rokem 1945 až do důchodu. Velký odborník na truhlářské práce a dle potřeby i řezbář. Svému synovi Vaškovi vyrobil housle. Pamatuji si, že jsem k nim chodil a sledoval celou výrobu zmíněných houslí. Celý postup výroby porovnával a proměřoval s mými houslemi. Připravené části dřeva v různých přípravcích tvárnil, klínoval a pak napařoval a tak postupně ztvárnil až do podoby houslí. Syn Vašek si však na housle již nezahrál. V 9 letech po úrazu hlavy, kdy spadl na ledovici hlavou na železná vrata, svému zranění na místě podlehl. Pan Trpík také zhotovil nové rámy na obrazy křížové cesty pro místní kostel. Práce prováděl ve stolařské dílně v cukrovaru. Byla to vysoce odborná a náročná práce stolařská i řezbářská. Byl velmi pracovitý a šikovný a práce se dřevem byla jeho koníčkem. Veškerý volný čas věnoval pro občany, vyráběl na stavby okna, dveře a prováděl i jiné potřebné práce.

V místním muzeu jsou také vystavena dřevěná křesla, která pan Trpík vyrobil. Když se řeklo, že to vyrobil pan Trpík, tak to byl pojem vysoké kvality a památka na jeho šikovné ruce.

Pan Novák – cestář, měl na starosti štěrkování cesty v okolí Prosenic, na Radslavice, k Buku, k Žebračce a jinde. Na okraji cesty byly hromádky šterku a cestář jezdil s vozíkem a lopatou a upravoval doly na cestách. Jeho rodiče žili v malém domku, který je již dávno zbourán (vedle domu Bohunických), tam se také starali o maloprosenského obecního kozla. Vzpomínám také na jednu příhodu s kozlem. Obecní rada rozhodla, že obecní kozel se zruší. Na druhý den se obecní kozel ztratil z chléva u Nováků starších. Starý pantáta Novák, celý nešťastný, že se kozel ztratil, přišel to oznámit na obecní úřad. Za pár dnů se ztráta řešila na obecním úřadě za účasti místního četnictva. Mezi tím byl kozel schovaný u nás ve chlívě, a chlapi, kteří kozla unesli, vystrojili ho, načesali, uvázali mašle a na krk pověsili omluvnou cedulku s nápisem „Já, prosenský kozel se omlouvám všem, ale naposled jsem si zašel na zálety. Já, prosenský kozel“. Já s bráchou Pepikem, jsme přivedli vyparáděného kozla na obecní úřad před obecní tribunál. A tak skončil osud posledního obecního kozla.

Lidé dříve žili skromně, ale dovedli se i bavit.

Vzpomínám také na plno církevních slavností a bohoslužeb. Byly to ranní bohoslužby před vánoce, takzvané Roráty nebo Boží tělo, kdy význačné osobnosti obce nosili baldachýn a prapory, na prosební procesí do polí s prosbou o dobrou úrodu apod. Po žních se chodilo pěšky na mariánské poutě na sv. Hostýn. Hlavním organizátorem byl tovaryš od pekařů Martinek. Vzpomínám na vánoční mše, kde hrávala dechová muzika Františka Zamazala vánoční koledy. To jsme se vždy těšili na slávka, kterého muzikanti dovedli napodobit. V době půstu před velikonoce se večer v rodinách modlíval růženec (od Škaredé středy do Bílé soboty). My děcka zaujati dětskými hrami, jsme nemile reagovali na volání rodičů k účasti k této modlitbě.

Byl to úplně jiný život, než ten dnešní. Za přestupek dítěte následovaly tresty prutem nebo řemenem či vařečkou. I ve školách měla rákoska hody. Byl to nepostradatelný učební nástroj učitele. Nikdy jsme si nedovolili žalovat doma na učitele, za udělený trest, protože jsme věděli, že by nás čekal druhý trest doma. Úcta k rodičům byla úplně jiná než dnes. Ve většině rodin se rodičům vykalo a o vše se prosilo, (např. maminko, tatínku, prosím Vás, můžu jít do kina apod.). Také byla povinnost provést přidělené práce. My děcka jsme museli hodně pomáhat při hospodářství, ať to byly práce na poli nebo kolem dobytka (házení hnoje, krmení apod.) Samozřejmostí bylo každou sobotu zamést dvůr a ulici před domem. Také na poli jsme hodně pomáhali. Na jaře při setí obilí jsme chodili za mašinou a hlídali secí boty, zda nejsou ucpané. Přehlédnutí se projevilo při vzejití obilí, kde chyběl řádek, to byla velká ostuda pro rolníka a vždy byl ter-

čem posměchu ostatních. Při vzejití řepy jsme chodili tuto přetrhávat a pak jednotit. Byla to práce ruční a zdoluhavá. Řepa se vlastně ošetřovala až do podzimu, kdy začala sklizeň, opět ruční vyrývání, okrajování, čištění od hlíny a převoz do cukrovaru. Také při žních bylo plno práce a my jsme museli pomáhat. Sečení obilí, vázání snopů, skládání panáků nebo mandelů, odvoz k mlátičce a mláčení.

Vzpomínám na první kombajn na mláčení obilí, byl ruské výroby a sekl na poli směrem k Lýskám. Celá vesnice se tam tehdy chodila dívat, protože si nikdo nedovedl představit sečení a zároveň mláčení na poli. Byl to v té době značný pokrok i za cenu vysokých ztrát, kdy mnoho zrní zůstávalo na poli. Také sedláci modernizovali svá hospodářství. Objevily se stroje, částečně zmodernizované žačky se zařízením k dělení snopů nebo žačky s benzínovým motorem na pohon kosy, pojezd koňským spřežením. Také se objevily auta a traktory, některé na dřevoplyn.

Po 2. světové válce se také pomalu začalo zemědělské hospodářství modernizovat, dodávky strojů ... to však trvale jen krátce, rok 1948 to vše změnil ...

Zpracoval: Oldřich Gallas

Návštěva v domově důchodců v Pavlovicích

V úterý 13. prosince 2017 jsme opět po roce navštívili naše bývalé spoluobčany, kteří v současné době pobývají **v domově důchodců v Pavlovicích - paní Davidkovou, Jurášovou, Kožuchovou, Kratochvílovou a pana Nováka.**

Každému z nich jsme přivezli malý dárek k vánocům a pozdravy z naší obce od bývalých spoluobčanů.

Ve společenské místnosti bylo pro všechny seniory připraveno malé odpolední posezení s vystoupením prosenických muzikantů – harmonikáře Pepy Mikuly a pana Zdeňka Zedka. Tady jsme si všichni společně se všemi přítomnými seniory zaspívali známé lidové písničky a vánoční koledy.

Na závěr jsme všem přítomným babičkám a dědečkům i celému personálu domova popřáli klidné prožití vánočních svátků a hodně zdraví v novém roce.

Za SPOZ—J. Lajtochová

Tříkrálová sbírka

V sobotu a v neděli 6. a 7. ledna 2018 proběhne v naší obci osmnáctý ročník **"Tříkrálové sbírky"** pořádané Českou charitou. Tato sbírka je pořádána v celé České republice. Sbírka je naprosto dobrovolná. Prostředky z Tříkrálové sbírky jsou tradičně určeny na pomoc lidem nemocným, se zdravotním postižením, seniorům, matkám s dětmi v tísní a dalším sociálně potřebným. Naprostá většina vykoledovaných prostředků zůstává v regionu, kde byly vybrány.

V Prosenicích byly sestaveny z dobrovolníků **tři skupiny koledníků**, jejichž vedoucími jsou **Čestmír Dlouhý, Ing. Jana Kročová a Antonín Zatloukal**, kteří budou vybaveni úředními průkazy opravňujícími provádět sbírku. Finanční příspěvky budou vkládány do zapečetěných pokladniček se znakem České charity. Obsah pokladniček bude následně spočítán na obecním úřadě.

Oblastní charita Přerov děkuje předem všem dárcům za jakoukoliv částku a také lidem, kteří se na provedení sbírky podílejí.

Současně také přeje všem lidem šťastné a pokojné svátky vánoční a vše nejlepší v roce 2018.

Připravil: Ing. Milan Pospíšilík

Pozvání na jesličky

Římskokatolická farnost Prosenice zve všechny děti, rodiče, mládež, dospělé, babičky a dědečky k prohlídce kostela sv. Jana Křtitele v Prosenicích, zvláště pak na podívání se na zdejší betlém. Otevřeno bude v úterý **26.12.2017** na **svátek svatého Štěpána v době od 14 do 16 hodin**. Udělejte si sváteční procházku a přijďte se podívat do kostela na jesličky, jste srdečně zváni.

ŘK Farnost Prosenice

Rozvrh bohoslužeb

Neděle **24.12.2017** – **Štědrý den** – mše sv. pouze ráno v **7.45 hodin**

(večer se „půlnoční“ mše nekoná)

Pondělí **25.12.2017** – **Boží hod vánoční** – mše sv. v **7.45 hodin**

Úterý **26.12.2017** – svátek **sv. Štěpána** – mše sv. v **7.45 hodin**

(ráno po mši sv. vystoupí soubor **Hanácké Prosének** s vánočním pásmem)

Od **14.00 do 16.00 hodin** – prohlídka betléma s jesličkami v kostele

Pozvání na Silvestra 2017

Konec roku 2017 se neúprosně blíží. Všichni se těší na vánoční svátky, děti hlavně na dárky a dospělí na sváteční dny volna. Přejeme Vám všem, abyste je prožili v pohodě, v teple svých domovů a se svými nejbližšími. V posledním den v roce vždy připravujeme v sále obecního úřadu **Silvestrovské posezení**. Můžete sem přijít se svými přáteli posedět, zazpívat si při harmonice, kytaře a oslavit společně Silvestra. O půlnoci nás čeká na nádvoří **ohňostroj** a v sále si můžete se všemi připít na zdraví a na šťastný nový rok 2018.

V sále bude otevřeno pro všechny **v neděli 31. prosince 2017 od 20.00** hodin a můžete zde oslavovat třeba až do ranního kuropění. Přineste si s sebou něco na zakousnutí, něco na zahřátí a hlavně vezměte s sebou dobrou náladu.

Těšíme se na Vás.

Srdečně Vás zve Obecní úřad .

Svoz komunálního odpadu v obci Prosenice v roce 2018

14 denní svoz odpadu:

4. ledna, 18. ledna, 1. února, 15. února, 1. března, 15. března, 29. března, 12. dubna, 26. dubna, 10. května, 24. května, 7. června, 21. června, 5. července, 19. července, 2. srpna, 16. srpna, 30. srpna, 13. září, 27. září, 11. října, 25. října, 8. listopadu, 22. listopadu, 6. prosince, 20. prosince 2018.

Měsíční svoz odpadu:

18. ledna, 15. února, 15. března, 12. dubna, 10. května, 7. června, 5. července, 2. srpna, 30. srpna, 27. září, 25. října, 22. listopadu, 20. prosince 2018.

Kombinovaný svoz odpadu:

4. ledna, 18. ledna, 1. února, 15. února, 1. března, 15. března, 29. března, 12. dubna, 10. května, 7. června, 5. července, 2. srpna, 30. srpna, 27. září, 25. října, 8. listopadu, 22. listopadu, 6. prosince, 20. prosince 2018.

Sběr biologicky rozložitelného odpadu rostlinného původu a kovů

Sběr biologicky rozložitelného odpadu rostlinného původu se bude odebrat v zahradě za obecním úřadem Prosenice až od dubna 2018.

Drobný kovový odpad můžete odevzdávat do kontejneru, který je přistavený na parkovišti u kostela. Větší kovový odpad je možné dát do zahrady za obecním úřadem, ale vždy jen po předchozí dohodě s panem Čtvrtníčkem.

Přehled připravovaných akcí v nejbližším období

DATUM	AKCE	KDY, KDE,
23.12.2017	Cesta za Ježíškem s úkoly	9:00, u sokolovny
26.12.2017	Vánoční koledy - Prosének	7:45 (po mši v kostele)
28.12.2017	Streetball rodiče a děti	16:00, v sokolovně
31.12.2017	Rozloučení s rokem 2017	13:00, Rýnský rybník
31.12.2017	Silvestrovské posezení	20:00, sál obecního úřadu
6.-7. 01.2018	Tříkrálová sbírka	obec Prosenice
20.01.2018	Prosenská mažoretky	Sokolovna Prosenice
27.01.2018	Hasičský ples	20:00, KD Prosenice
10.02.2018	Vodění medvěda	obec Prosenice
10.02.2018	Myslivecký ples	20:00, KD Prosenice
Únor/březen	Dětský karneval	(termín bude upřesněn)
03.03.2018	Rybářský ples	20:00, KD Prosenice
11.03.2018	Beseda s důchodci	14:00, Sál obecního úřadu
16.03.2018	Půlnoční zastavení poutníků	Sál obecního úřadu
18.03.2018	Vynášení smrtky	obec, Hanácké Prosének
31.03.2018	Velikonoční řehtání	obec, Hanácké Prosének
1.-2.04.2018	Velikonoce	

Na návštěvě v pečovatelském domě v Přerově

Paní Anežka Martinčíková s gratulanty

V pátek **8. prosince** 2017 jsme byli navštívit v pečovatelském domě v Přerově naši bývalou spoluobčanku **paní Anežku Martinčíkovou**, která se právě v tento den dožila krásného životního jubilea **95 let**.

I přes svůj vysoký věk je paní Martinčíková v dobré duševní pohodě, stále veselá a ráda vzpomíná na Prosenice. Při tomto našem setkání vzpomínala na své dětství, mládí i na život v naší obci.

Ještě jednou přejeme paní Martinčíkové hodně štěstí, zdraví a ať jí její elán a optimismus vydrží ještě dlouhá léta.

Obecní úřad Prosenice

Společenská kronika – životní jubilea

Životní jubilea:

Září 2017

75 - Vladimír Dvořák
75 - Věra Šimčáková
85 - Miroslav Mikula
97 - Julie Kožuchová

Říjen 2017

50 - Pavlína Ministrová
50 - Svatava Skopalová
50 - Richard Šoustal
70 - Zdeněk Navrátil
70 - Věra Nevřelová
60 - Eva Koláčková

Listopad 2017:

50 - Pavlína Torčíková
60 - Pavel Faltýnek
60 - Eva Kotková
60 - František Orosz
70 - Jitka Zemánková
70 - Stanislav Kozák

Prosinec 2017

50 - Marcela Vytrhlíková
50 - Zdeněk Zapletálek
60 - Josef Váňa
70 - Jaroslav Martinčík
75 - Marie Božková
91 - Emílie Koláčková
95 - Anežka Martinčíková

Narození:

říjen 2017 - Karolína Havlíková
říjen 2017 - Martin Haluzík
listopad 2017 - Daniel Šobáň
listopad 2017 - Marie Mikulová

Zlatá svatba - 50 let společného života

srpen 2017 - manželé Ladislav a Ladislava Jančovi

Bla h o p ř e j e m e

Úmrtí: 2. července 2017 - Hana Kišacová - 76 let
24. srpna 2017 - Marie Radostová - 82 let
18. listopadu 2017 - Miroslav Vavříň - 71 let

V z p o m í n á m e

Podzimní počasí nám letos přálo, nahoře obecní stan s expozicí muzea Prosenice a cepováním na Mistrovství ČR v orbě na polích u Žebračky v Prosenicích , dole výlov chovného rybníka Rýnský...

*Vinšujem Vám na Vánoce čtyry berany a ovce,
a jehňátka do chléva, ať Vám stádo přibévá,
Vinšujem Vám šťastné rok, šťastnú ruku, šťastné krok,
lásku, svornosť, v domě hojnosť.*

(Prosenská hanačky vinšujú na Adventním posezení 2017)

Radostné vánoce a šťastný nový rok 2018

*všem našim spoluobčanům a čtenářům
přeje
Obecní úřad Prosenice*

Vydává: Obec Prosenice **Sídlo redakce:** Obecní úřad Prosenice, Na Návsi 10, tel.: 581 226 034
Redakční rada: Ing. Otakar Dokoupil, CSc., František Vaněk, Ing. Milan Pospíšilík, Jarmila Lajtochová.
Evid. číslo: MK ČR 12614 Dodávané číslo je zdarma. **Ročník:** XXIII. **Číslo:** 3-4/2017 **Den vydání:** 20.12.2017
Elektronické vydání najdete na adrese: <http://www.prosenice.cz/pro-obcany/zpravodaj-obce>